

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

PROIECT

LEGE

PRIVIND SIGURANȚA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I DISPOZIȚII GENERALE

Secțiunea 1

Siguranța națională - principii

Art. 1. Siguranța națională este componenta fundamentală a securității naționale exprimată prin starea de legalitate, de echilibru și de stabilitate socială, economică și politică necesare existenței și dezvoltării României ca stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil, de drept, democratic și social, precum și menținerii ordinii de drept, apărării valorilor constituționale și exercitării nestingherite a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor.

Art. 2. Siguranța națională se realizează prin identificarea, cunoașterea, prevenirea și înlăturarea vulnerabilităților și factorilor de risc ce pot favoriza apariția, evoluția ori materializarea amenințărilor interne sau externe în infracțiuni contra siguranței statului sau în alte stări de pericol la adresa atributelor fundamentale ale statului.

Art. 3. Realizarea siguranței naționale se fundamentează pe informațiile cu relevanță pentru identificarea amenințărilor și gestionarea resurselor și modalităților de prevenire, înlăturare sau contracarare a factorilor de risc sau a vulnerabilităților la amenințări.

Art. 4. Resursele pentru realizarea siguranței naționale sunt:

a) strategiile și politicile de securitate și siguranță națională ale statului;

b) sistemul deciziilor și măsurilor politico-militare, social-economice, de relații externe, administrative, juridice și de altă natură prin care se controlează, reduc, previn ori înlătură posibilitățile de realizare a amenințărilor;

c) ansamblul autorităților publice și al celorlalte instituții ale statului chemate să vegheze la apărarea Constituției, la aplicarea și controlul respectării legilor;

d) serviciile de informații și de siguranță națională, serviciile de informații militare, precum și structurile informative departamentale constituite, potrivit legii, în cadrul unor ministere, denumite, în continuare, "serviciile".

e) Serviciile publice de evidență și control al regimului străinilor, trecerii frontierei, autorizarea portului armelor, control al regimului materialelor radioactive, explozive, toxice, stupefiante, substanțelor cu dublă destinație și alte asemenea, a căror prelucrare, deținere, manipulare și utilizare sunt reglementate de lege.

Art. 5. Respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, precum și exercitarea lor cu bună credință constituie premisele păcii sociale și condiția de existență a siguranței naționale.

Art. 6. Nerespectarea unor drepturi sau libertăți fundamentale, în măsura în care prin aceasta se aduce atingere principiilor și normelor constituționale sau drepturilor și libertăților altora, constituie o amenințare pentru siguranța națională și îndreptățește aplicarea, în condițiile legii, a măsurilor necesare pentru prevenirea pericolului anticipat ori înlăturarea celui produs.

Art. 7 (1) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale se desfășoară numai în condițiile și de către organele stabilite de lege.

(2) Scopul activității de informații prevăzute la alin. (1) este cunoașterea și studierea amenințărilor, depistarea riscurilor și a vulnerabilităților la amenințări și, pe această bază, informarea autorităților de decizie ale statului cu privire la cauzele de risc și pericolele potențiale la adresa siguranței naționale, în vederea luării măsurilor necesare prevenirii, contracarării sau înlăturării lor.

Art. 8. Prin activitatea de informații, autorităților de decizie ale statului li se aduc la cunoștință stările de pericol, actele prealabile de săvârșire de infracțiuni contra siguranței statului, precum și orice alte situații

sau împrejurări cu potențial de amenințare, pentru a cunoaște și a decide în conformitate cu competențele și răspunderile ce le au pentru realizarea stării de legalitate în domeniile lor de activitate.

Art. 9. Prevederile prezentei legi nu vor putea fi interpretate sau aplicate pentru:

a) împiedicarea ori limitarea exercitării legale a unui drept sau unei libertăți garantate constituțional;

b) imixtiune fără drept în proprietatea, domiciliul și viața privată a cetățenilor;

c) urmărirea cetățenilor pentru opiniile sau convingerile lor, ori pentru considerente ce privesc libertatea conștiinței, religia, rasa, identitatea etno-culturală sau lingvistică manifestate în condițiile legii;

d) interzicerea sau reprimarea formelor de protest, a mitingurilor, demonstrațiilor, procesiunilor ori a altor asemenea activități desfășurate potrivit legii.

Art. 10. Persoana care are motive să considere că prin aplicarea dispozițiilor prezentei legi este lezată, fără temei, în vreun fel în drepturile sau interesele sale legitime poate sesiza organele judiciare sau alte organe în drept și solicita măsurile reparatorii prevăzute de lege.

Secțiunea a 2-a

Scopul legii

Art. 11. Scopul prezentei legi este:

a) să asigure cadrul necesar organizării și desfășurării activităților de realizare a siguranței naționale;

b) să stabilească structura instituțională care să garanteze că activitățile secrete de informații sunt exclusiv în serviciul națiunii;

c) să precizeze atribuțiile și competențele de realizare a siguranței naționale ale autorităților publice și ale serviciilor de informații și de siguranță națională;

d) să instituie sistemul de control parlamentar și de altă natură asupra activităților secrete de informații;

e) să prevadă măsuri procedurale obligatorii în culegerea de informații, pentru a se garanta respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor;

f) să angajeze ansamblul resurselor și eforturilor societății pentru realizarea siguranței naționale ca funcție de autoapărare socială.

Secțiunea a 3-a

Definiții

Art. 12 - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următorul înțeles:

a) "amenințarea la adresa siguranței naționale" este manifestarea de orice fel a unei capacități ori intenții de a materializa un pericol de natură a suprima ori știrbi oricare dintre atributele fundamentale sau calitățile existențiale ale statului român, baza economică a societății, ordinea constituțională, drepturile sau libertățile fundamentale ale cetățenilor;

b) "vulnerabilitățile la amenințări" reprezintă stări de lucruri, procese sau fenomene din viața internă, care diminuează capacitatea de reacție la riscurile existente ori potențiale sau care favorizează apariția sau dezvoltarea acestora;

c) "factorii de risc privind siguranța națională" reprezintă acele împrejurări care potențează amenințările și favorizează materializarea lor în consecințe ce pot prejudicia siguranța națională.

d) "securitatea națională" reprezintă acele elemente, situații sau condiții, interne sau externe, care pot afecta, prin natura lor, securitatea țării, generând efecte contrare sau de atingere a intereselor fundamentale ale țării;

e) "interesele naționale" sunt acele stări și procese bazate pe valorile asumate și promovate de societatea românească prin care se asigură prosperitatea, protecția și securitatea membrilor ei, stabilitatea și continuitatea statului;

f) "plan general de informații" - documentul de planificare strategică a valorificării surselor informaționale cu scopul de a orienta căutarea, culegerea, obținerea și colectarea informațiilor, precum și prelucrarea analitică a acestora.

g) "atributele fundamentale ale statului" sunt caracterul de stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil al României, precum și manifestarea sa ca stat de drept, democratic și social;

h) "informațiile cu relevanță pentru identificarea și gestionarea amenințărilor la adresa siguranței naționale" sunt cele care anticipează sau relevă, după caz, capacitățile, intențiile sau activitățile care pot afecta siguranța națională;

i) "activitatea secretă de informații" desemnează ciclul planificării, căutării, obținerii, verificării și prelucrării analitice a datelor,

semnalărilor, știrilor, în scopul valorificării lor sub forma deciziilor, măsurilor sau a acțiunilor de realizare a siguranței naționale;

j) "informații de interes național" sunt informațiile care privesc activitatea ori interesele statului în ansamblul său;

k) "estimări informative de interes național" sunt analizele, concluziile și previziunile utile beneficiarilor și utilizatorilor de informații din domeniul securității, abilitați de prezenta lege;

l) "planificarea integrată a informațiilor" desemnează gestionarea rațională a resurselor informaționale naționale în scopul evitării suprapunerilor sau paralelismelor între competențele serviciilor și reducerii cheltuielilor aferente obținerii informațiilor prin distribuția judicioasă a comenzilor de informații;

m) "evaluarea integrată a informațiilor" desemnează procesul care permite elaborarea studiilor și analizelor complexe asupra stării de securitate și siguranță a națiunii;

n) "protecția contrainformativă" desemnează ansamblul măsurilor de blocare a accesului la informațiile clasificate, apărarea structurilor și deciziilor, a instituțiilor și persoanelor față de amenințările de spionaj, terorism, sabotaj, divulgare neautorizată, subminare și alte asemenea acțiuni cu caracter subversiv;

o) "date personale" desemnează orice informație care privește o persoană fizică, identificată sau identificabilă, direct sau indirect, prin cod numeric personal sau alt număr de identificare, ori prin semnalmente fizice, psihice, economice, culturale, sociale sau alte informații specifice identității sale care pot indica legătura dintre acestea și persoana la care se referă;

p) "date speciale" desemnează orice indiciu al unei persoane fizice referitor la originea sa rasială, apartenența la un stat sau națiune, naționalitate sau etnie, la opiniile sale politice sau la apartenența sa la o organizație politică sau sindicală, la convingerile sale religioase sau filosofice, precum și cu privire la starea sănătății, la vicii, la viața sexuală, la antecedentele penale și alte aspecte relevante;

r) "administrarea datelor personale" desemnează toate operațiile sau ansamblurile de operații efectuate cu date personale, cum ar fi: colectarea, înregistrarea, stocarea, conservarea, prelucrarea, adoptarea, modificarea, consultarea, utilizarea, transmiterea, publicarea, precum și ștergerea sau distrugerea datelor personale, indiferent de metoda folosită;

s) "sursă secretă umană" desemnează o persoană care furnizează informații și a cărei relație cu serviciile de informații și siguranță națională are caracter confidențial;

t) "ofițer acoperit" desemnează militarul profesionist sau funcționarul unui serviciu de informații a cărei identitate și calitate este deplin conspirată.

CAPITOLUL II

STRUCTURI INSTITUȚIONALE CARE PARTICIPĂ LA REALIZAREA SIGURANȚEI NAȚIONALE

Secțiunea 1

Parlamentul

Art. 13 - În realizarea siguranței naționale, Parlamentul:

- a) adoptă Strategia Securității Naționale a României;
- b) analizează, anual, starea de securitate și siguranță națională, pe baza raportului prezentat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării.

Art. 14. Parlamentul, prin comisiile permanente de apărare, ordine publică și siguranță națională și prin comisiile de control parlamentar, exercită supravegherea activităților de informații, în condițiile stabilite de lege.

Art. 15 (1) Comisiile prevăzute la art. 14 examinează și avizează propunerile de buget ale serviciilor de informații, în funcție de costurile de realizare a obiectivelor stabilite prin documentele de planificare a activităților și obiectivelor de realizat.

(2) Obiectivele pentru care nu se pot aloca resurse financiare se stabilesc de Parlament, după consultarea Președintelui României și obținerea unei informări referitoare la implicațiile bugetare elaborată de Guvern.

(3) Donațiile sau sponsorizările nu pot fi utilizate pentru finanțarea activităților de informații.

Art. 16. Parlamentul îi numește, la propunerea Președintelui României, pe directorul Serviciului de Informații Externe, pe directorul Serviciului Român de Informații și pe inspectorii generali ai Serviciului Român de Informații și ai Serviciului de Informații Externe.

Art. 17. Camerele Parlamentului pot constitui, la propunerea președinților acestora, comisii speciale de anchetă în probleme de securitate și siguranță națională ale căror soluții sau recomandări sunt obligatorii pentru serviciile de informații.

Secțiunea a 2-a

Consiliul Suprem de Apărare a Țării

Art. 18 (1) Consiliul Suprem de Apărare a Țării realizează organizarea și coordonarea unitară a activităților care privesc siguranța națională, în care scop:

a) elaborează strategiile și politicile de securitate și siguranță națională;

b) analizează rapoartele și informările serviciilor de informații și siguranță națională ;

c) evaluează starea siguranței naționale și stabilește direcțiile de acțiune și măsurile general obligatorii pentru prevenirea și înlăturarea amenințărilor;

d) stabilește, analizează și aprobă activitatea de relații externe a serviciilor de informații și siguranță națională ;

e) aprobă regulamentele de organizare și funcționare ale serviciilor de informații și siguranță națională, structura acestora, planurile de perspectivă privind înzestrarea, precum și necesarul de cheltuieli destinate nemijlocit activității de informații și operațiunilor aferente;

f) aprobă, integrat la nivelul serviciilor de informații și siguranță națională, temele de cercetare și structura producției specializate de mijloace tehnice destinate obținerii de informații, precum și a celor destinate sistemelor informatice care monitorizează, stochează, transmit ori protejează informații secrete de stat, precum și normele speciale privind importul și exportul tehnicii de această natură;

g) aprobă concepția generală și sistemele de realizare și susținere a activităților de informații sub acoperire;

h) aprobă concepția de acțiune a serviciilor la mobilizare, pe timp de război, sub ocupație și în stările de urgență sau de asediu;

i) dispune alte măsuri privind siguranța națională.

(2) În cadrul aparatului de lucru al Consiliului Suprem de Apărare a Țării se constituie, ca organism de lucru, Oficiul Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor, format din analiști ai serviciilor de informații și siguranță națională.

(3) Oficiul realizează planificarea și evaluarea integrată a informațiilor și estimările informative de interes național.

(4) Oficiul elaborează Buletinul Informațiilor Naționale destinat membrilor Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

(5) Atribuțiile, modul de organizare și funcționare a Oficiului Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor se stabilesc prin hotărâre a Consiliului Suprem de Apărare a Țării.

Secțiunea a 3-a

Guvernul

Art. 19. În domeniul siguranței naționale, Guvernul:

- a) corelează strategiile, programele și planurile proprii de acțiune cu interesele și obiectivele fundamentale ale securității naționale;
- b) realizează siguranța națională prin promovarea politicilor menite să confere României statutul de stat de drept, democratic și social;
- c) asigură coordonarea programelor interdepartamentale destinate promovării pe plan extern a intereselor și obiectivelor fundamentale de securitate și siguranță națională;
- d) stabilește nevoile de informații pentru susținerea programului de guvernare precum și măsurile generale privind protecția contrainformativă a structurilor, informațiilor, deciziilor, funcțiilor și acțiunilor Guvernului;
- e) solicită informațiile și consilierea necesare realizării obiectivelor de siguranță națională specifice domeniilor de activitate ale Executivului;
- f) dispune măsuri în legătură cu informațiile care privesc disfuncții care, prin natura sau caracterul lor, pot constitui factori de risc la adresa stabilității sociale, politice sau economice, a stării de legalitate sau a ordinii de drept;
- g) planifică și asigură, în limitele aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, resursele financiar-materiale necesare realizării siguranței naționale în timp de pace, mobilizare, război, precum și în timpul stărilor de urgență sau de asediu;
- h) transmite, periodic, serviciilor de informații aprecierile și concluziile privind utilitatea datelor și informațiilor furnizate de acestea;

Secțiunea a 4-a

Oficiul guvernamental de legătură cu serviciile de informații și siguranță națională

Art. 20 (1) Serviciile de informații și siguranță națională desemnează și detașează un grup de ofițeri superiori pe probleme de informații care să

constituie Oficiul Guvernamental de Legătură cu Serviciile de Informații denumit, în continuare, "Oficiul".

(2) Oficiul funcționează pe lângă Cabinetului Primului-Ministru.

(3) Membrii Oficiului se numesc numai cu avizul Primului-Ministru.

Art. 21. Oficiul preia și transmite nevoile de informații de interes național către serviciile de informații, coordonează valorificarea informațiilor primite de Guvern, consiliază membrii Executivului asupra problemelor de siguranță națională specifice domeniilor lor de activitate și realizează analize și evaluări integrate de informații.

Art. 22. Oficiul îndeplinește atribuții privind implementarea măsurilor elaborate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și Parlament pentru aplicarea Strategiei de Securitate Națională.

Art. 23. Oficiul nu poate îndeplini atribuții care țin nemijlocit de exercitarea puterii executive.

Art. 24. Conducerea Oficiului se realizează de consilierul Primului-Ministru pentru probleme de securitate națională, ajutat de doi secretari executivi, numiți de Primul-Ministru din rândul ofițerilor superiori din Serviciul Român de Informații și, respectiv, Serviciul de Informații Externe.

Secțiunea a 5-a

Serviciile de informații și siguranță națională

Art. 25. Serviciile de informații și siguranță națională, denumite în continuare "servicii", sunt:

A. Serviciile naționale de informații și siguranță națională :

- a) Serviciul de Informații Externe;
- b) Serviciul Român de Informații;

B. Serviciile specializate de siguranță națională:

- a) Serviciul de Protecție și Pază;
- b) Serviciul de Telecomunicații Speciale;

C. Serviciile de informații militare;

D. Serviciile de informații departamentale, organizate astfel:

- a) În cadrul Ministerului de Interne;

- Direcția Generală de Informații și Protecție Internă;

b) În cadrul Ministerului Justiției:

- Serviciul Independent pentru Protecție și Anticorupție.

Art. 26. Serviciul de Informații Externe este organ de stat cu competență generală în domeniul informațiilor externe care organizează și desfășoară activitate de informații în străinătate pentru identificarea, studiul și cunoașterea amenințărilor externe la adresa siguranței naționale, precum și pentru promovarea și apărarea intereselor de securitate ale României în exterior.

Art. 27. Serviciul Român de Informații este organ de stat cu competență generală în materia informațiilor privitoare la siguranța națională care organizează și desfășoară activitatea de informații în interiorul țării.

Art. 28 (1) Serviciul de Protecție și Pază este organ de stat specializat în apărarea persoanelor care îndeplinesc activități importante de stat sau activități publice importante, a sediilor instituțiilor puterilor statului, a altor obiective de interes pentru siguranța națională, precum și a șefilor de state sau guverne și a altor demnitari străini pe timpul prezenței lor în România.

(2) Pentru pregătirea, organizarea, desfășurarea și asigurarea măsurilor specifice, Serviciul de Protecție și Pază își organizează structura proprie de informații, apărare contrainformativă și legături de cooperare cu celelalte structuri integrate și de coordonare a siguranței naționale.

Art. 29 (1) Serviciul de Telecomunicații Speciale este organ central de specialitate care asigură securitatea infrastructurilor guvernamentale de comunicații de orice fel, cu excepția celor poștale, precum și secretul comunicărilor realizate.

(2) În activitatea sa, Serviciul de Telecomunicații Speciale:

a) realizează măsuri specifice de secretizare a comunicațiilor;

b) desfășoară activități specializate de cercetare radioelectronică și contrainformații radio;

c) asigură unele funcționalități tehnice specializate pentru serviciile de informații și siguranță națională.

Art. 30 (1) Serviciile de informații militare se organizează în structura Ministerului Apărării Naționale, sub autoritatea ministrului și sub

coordonarea generală exercitată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării asupra activităților care privesc apărarea și siguranța națională.

(2) Atribuțiile serviciilor departamentale de informații militare se circumscriu competențelor Ministerului Apărării Naționale, pe plan intern și extern.

Art. 31 (1) Serviciile de informații departamentale ale Ministerului de Interne și, respectiv, ale Ministerului Justiției se organizează și funcționează sub autoritatea miniștrilor și coordonarea unitară a Consiliului Suprem de Apărare a Țării pentru activitățile care privesc siguranța națională.

(2) Atribuțiile serviciilor privesc, în exclusivitate, competențele ministerelor menționate.

Secțiunea a 6-a

Atribuțiile comune ale serviciilor de informații și siguranță națională

Art. 32. Fiecare serviciu trebuie să furnizeze, potrivit competențelor cu care este investit de lege, informații oportune, obiective, independente de considerentele sau tendințele politice și bazate pe toate sursele relevante aflate la dispoziție.

Art. 33. Pentru domeniile lor de activitate, serviciile elaborează estimări informative de interes național privind susținerea strategiilor și politicilor de securitate și siguranță națională, precum și a obiectivelor programului de guvernare.

Art. 34. Serviciile își vor acorda reciproc sprijinul și garanțiile necesare bunei organizări și desfășurări a activității lor, procedând la inițierea și derularea de programe, proiecte sau operațiuni de informații în probleme de interes național și pe domenii de realizare a siguranței naționale, în care atribuțiile lor sunt complementare.

Art. 35 (1) La nivelul serviciilor se constituie facilități de utilitate comună în domeniul infrastructurilor informatice, al bazelor de date, mijloacelor tehnice specializate de obținere, stocare, prelucrare automată, transmitere și protecție a informațiilor, precum și în ceea ce privește accesarea și valorificarea informațiilor din sistemele de evidență oficiale, băncile publice de date și sursele deschise de informații.

(2) Pregătirea de specialitate și perfecționarea personalului, îndeosebi pentru activitățile analitice, se pot realiza interdepartamental.

Art. 36. Serviciile pot organiza, în condițiile legii, centre sau institute de studii și cercetări în probleme strategice, de securitate și siguranță națională, inclusiv cu participarea unor asociații sau fundații ori alte

organizații non-guvernamentale care își propun un astfel de obiect de activitate.

Art. 37. Serviciile sprijină inițiativele cetățenești și încurajează acțiunile societății civile menite a conștientiza atitudinile civice de securitate și autoapărare socială.

CAPITOLUL III

AMENINȚĂRI LA ADRESA SIGURANȚEI NAȚIONALE

Art. 38 (1) În condițiile prezentei legi, constituie amenințări la adresa siguranței naționale:

a) spionajul sau sabotajul care vizează România sau pot aduce prejudicii intereselor sale, precum și activitățile care tind să favorizeze aceste genuri de spionaj ori sabotaj;

b) activitățile care pot aduce atingere intereselor României și care sunt clandestine sau disimulate, ori comportă pericole pentru persoanele fizice sau juridice române;

c) activitățile care aduc atingere României sau au loc pe teritoriul României și vizează folosirea violenței grave sau comportă pericolul folosirii violenței împotriva unor persoane sau bunuri cu scopul de a se atinge un obiectiv politic în România sau într-un stat străin.

d) periclitarea valorilor supreme garantate constituțional care privesc atributele fundamentale ale statului național, suveran și independent, unitar și indivizibil, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor și pluralismul politic;

e) activitățile care, prin acțiuni ascunse sau ilicite, vizează subminarea regimului de guvernământ stabilit de Constituție sau al căror scop actual sau îndepărtat este periclitarea formei de guvernare sau înlăturarea acesteia prin violență.

f) periclitarea securității informațiilor clasificate sau a sistemelor informatice și de transmisie a datelor;

g) activitățile extremiste sau de înlăturare a instituțiilor democratice ale statului;

h) activitățile teroriste;

i) operațiunile de război informațional care periclitează securitatea informațională a cetățeanului, societății sau statului;

j) activitățile desfășurate în legătură cu agenți ai unor state sau organizații străine.

(2) Constituie, de asemenea, amenințări la adresa siguranței naționale intențiile și actele pregătitoare de infracțiuni contra siguranței naționale, împotriva păcii și omenirii, infracțiuni contra capacității de apărare, de criminalitate organizată, transfrontalieră ori de proliferare ilicită a armelor și tehnologiilor militare de distrugere în masă, trafic și operațiuni de contrabandă, al căror obiect, amploare sau consecințe pot pune în pericol siguranța națională.

Art. 39. Comportă potențial de amenințări la adresa siguranței naționale disfuncțiile de sistem, stările de lucruri negative, împrejurările sau situațiile antonime stărilor de echilibru, de legalitate și de stabilitate politică, socială sau economică, dacă toate acestea sunt induse ca urmare a unor interese prin care se vizează nerealizarea siguranței naționale.

Art. 40. Amenințările la adresa siguranței naționale se pot manifesta sub formă de strategii, planuri, intenții, decizii, tentative sau acțiuni ale unor state sau organizații străine ori agenți ai acestora, precum și ale unor persoane juridice sau fizice, străine ori naționale, sau ca expresie a unor centre ori grupuri de interese.

Art. 41 (1) Amenințările la adresa siguranței naționale se pot concretiza în diferite modalități faptice de realizare.

(2) Listele modalităților de materializare a amenințărilor se elaborează și se actualizează de către serviciile de informații și siguranță națională, potrivit competențelor și domeniilor lor de activitate, și se aprobă de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării, după care se includ în planurile generale de informații, a căror parte integrantă sunt.

Art. 42. În vederea identificării și gestionării amenințărilor care privesc domeniile de activitate ale mai multor servicii, se pot elabora documente comune de planificare a informațiilor.

Art. 43. Pentru cunoașterea, prevenirea și înlăturarea amenințărilor transfrontaliere, cu aprobarea Consiliul Suprem de Apărare a Țării, se pot derula programe, proiecte sau operațiuni de informații cu servicii străine.

CAPITOLUL IV

ACTIVITATEA DE INFORMAȚII

Secțiunea 1

Obținerea informațiilor

Art. 44 (1) Activitatea de informații se organizează și se desfășoară de către serviciile prevăzute la art. 25, potrivit competențelor stabilite prin prezenta lege și este strict subordonată necesităților de realizare a siguranței naționale.

(2) Pentru îndeplinirea atribuțiilor lor, serviciile sunt autorizate să dețină mijloace și să folosească metode adecvate obținerii, verificării, stocării, prelucrării, protecției, transmisiei și valorificării informațiilor.

Art. 45. Serviciile pot folosi informatori, agenți de informații, persoane de sprijin, metode specifice, mijloace, obiecte și instrumente în vederea obținerii de informații secrete, pot realiza observări, supravegheri, înregistrări video și/sau audio și pot folosi documente și indicative de acoperire. Acestea sunt prevăzute în reglementările cu caracter intern, potrivit razei de competență și responsabilitate.

Art. 46 (1) În situațiile în care este necesară obținerea/ridicarea de date personale, scopul solicitării lor trebuie motivat inclusiv persoanei în cauză.

(2) Persoana aflată în situația prevăzută la alin. (1) este încunoștințată că are libertatea să declare ce dorește dar și obligația de a ajuta la verificarea de date privind securitatea națională.

(3) În activitatea de verificare, serviciile de informații, trebuie să aleagă acele modalități de obținere a datelor care, pe cât posibil, să producă lezări cât mai mici ale drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor. De asemenea, modalitățile alese nu trebuie să producă prejudicii în afara celor inerente scopului verificării.

Art. 47. Mijloacele prevăzute la art. 45 pot fi folosite de servicii pentru a obține informații, inclusiv date personale, dacă acestea sunt necesare pentru:

a) investigații în legătură cu amenințările la adresa siguranței naționale prevăzute de lege;

b) protecția contrainformativă a personalului instituțiilor, problemelor sau surselor serviciilor de informații față de acțiunile de natură să pună în pericol siguranța națională.

Art. 48. Exploatarea vreunui mijloc secret din categoria celor prevăzute la art. 45 este interzisă în afara situațiilor prevăzute de lege pentru realizarea siguranței naționale.

Art. 49 (1) Obținerea de date sau informații trebuie efectuată, de fiecare dată când este posibil, din surse cu acces public sau din evidențele oficiale specializate.

(2) Utilizarea mijloacelor sau căilor speciale de obținere a informațiilor încetează de îndată ce scopul a fost atins sau dacă se constată că acesta nu poate fi realizat.

Art. 50 (1) Serviciile pot intercepta și înregistra discuțiile și activitățile dintr-un domiciliu, reședință sau altă incintă privată, doar în secret și numai dacă este absolut necesar pentru apărarea împotriva unui pericol colectiv iminent sau a primejduirii iminente a vieții oricăror persoane.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și pentru introducerea, în secret, a unui mijloc tehnic în vederea executării de fotografii sau înregistrări video.

Art. 51. Operațiunile de culegere a informațiilor, în condițiile art. 50, se aduc la cunoștința persoanei în cauză de îndată ce scopul în care au fost utilizate a fost realizat.

Art. 52. Serviciile de informații nu pot stoca, prelucra și folosi informațiile care nu privesc siguranța națională.

Art. 53 (1) Activitatea de informații se desfășoară în baza documentelor de planificare informativă și de gestionare a resurselor informaționale elaborate de fiecare serviciu, în conformitate cu competențele materiale și atribuțiile care îi revin în îndeplinirea lor.

(2) Oficiul Național de Planificare și Evaluare a Informațiilor și Oficiul Guvernamental de Legătură cu Serviciile de Informații vor asigura corelările necesare între documentele de planificare informativă, în scopul satisfacerii necesităților de informare, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

Art. 54 (1) În relațiile cu celelalte autorități publice, instituții, organizații publice sau private, serviciile de informații sunt abilitate să solicite oficial și cu respectarea dispozițiilor legale privind informațiile clasificate, datele aflate în gestionarea acestora și care le sunt necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor conferite prin lege.

(2) Procedurile de accesare a bazelor de date, respectiv a informațiilor din categoria celor menționate la alin. (1) se stabilesc prin

hotărâre a Guvernului în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Secțiunea a 2-a

Protecția surselor, mijloacelor și metodelor activității de informații

Art. 55 (1) Sursele secrete umane utilizate de serviciile de informații acționează în numele autorității statului, prestează o activitate specială de utilitate socială și se bucură de protecția legii.

(2) Identitatea surselor secrete umane nu poate fi divulgată.

(3) Documentele care privesc identitatea sursei, a ofițerului ori a ofițerului acoperit, în măsura în care regulile serviciilor permit constituirea unor astfel de documente explicite, au caracter secret de stat pe timp nelimitat, neputând fi consultate sau date publicității.

Art. 56 (1) Sunt protejate, față de orice fel de divulgări, în condițiile generale ale protecției informațiilor clasificate, situațiile, împrejurările, cazurile sau problemele în care au fost, sunt ori urmează să fie folosite mijloace și metode secrete, utilizate în activitatea de informații destinată realizării siguranței naționale.

(2) Nici o persoană nu are dreptul să facă cunoscute activitățile secrete privind siguranța națională.

(3) Prevederile alin. (2) nu pot fi interpretate ca o interdicție de a dezvălui abuzurile ori ilegalitățile prin care s-au încălcat ori urmează a fi încălcat vreun drept sau libertate fundamentală a cetățeanului garantate de Constituție.

Art. 57 (1) Protecția surselor, mijloacelor și metodelor secrete este obligatorie și permanentă, inclusiv în procesul transmiterii informațiilor spre valorificare factorilor de decizie stabiliți de lege.

(2) Dacă un document de informare sau alt material nu a putut fi astfel elaborat încât să satisfacă cerința prevăzută la alin. (1), directorul serviciului va aprecia măsura în care valorificarea informației este oportună, iar în caz afirmativ, beneficiarului îi vor fi aduse la cunoștință dispozițiile art. 78 alin. (2), lit. "b" și art. 56 alin. (1).

(3) Statul este responsabil pentru pierderile de orice natură suferite de persoanele care și-au oferit sprijinul serviciilor de informații și siguranță națională, în măsura în care prejudiciile sunt rezultat al sprijinului acordat.

(4) În numele statului, despăgubirea este acordată de către serviciul care a beneficiat de sprijinul persoanei prejudiciate.

Secțiunea a 3-a

Accesul la informații și regimul utilizării acestora

Art. 58 (1) Activitatea de informații pentru realizarea siguranței naționale are caracter de secret de stat.

(2) Informațiile din domeniul siguranței naționale nu pot fi comunicate decât în condițiile prezentei legi.

(3) Solicitarea de date, consultarea, obținerea de date, informările serviciilor și conținutul acestora, care, prin cunoașterea de către alte persoane decât beneficiarii legali stabiliți, pot aduce atingere siguranței naționale, sunt secrete de stat.

Art. 59 (1) Sunt beneficiari și utilizatori ai informațiilor care privesc siguranța națională, în vederea îndeplinirii atribuțiilor și răspunderilor cu care sunt învestiți:

- a) Președintele României;
- b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;
- c) primul ministru;
- d) președinții comisiilor parlamentare de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și membrii comisiilor de control al activității Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale;
- e) miniștrii și șefii de departamente din ministere, când informațiile privesc probleme care au legătură cu domeniile de activitate pe care le coordonează sau de care răspund;
- f) prefecții, primarul general al Capitalei, precum și președinții de consilii județene, pentru probleme care vizează competența organelor respective;
- g) organele de urmărire penală, când informațiile privesc săvârșirea de infracțiuni.

(2) Informațiile care necesită adoptarea unor măsuri urgente pot fi comunicate și înlocuitorilor delegați ai beneficiarilor, în măsura în care au autorizarea de acces, potrivit Legii informațiile clasificate.

(3) Comunicarea informațiilor și conținutul buletinelor informative se aprobă de directorii serviciilor de informații. După luarea la cunoștință, acestea se restituie emitenților.

(4) Beneficiarii și utilizatorii legali de informații prevăzuți la alin. (1) pot solicita în scris informațiile pe care le consideră necesare bunei desfășurări a activității lor în cazul în care respectivele informații nu pot fi obținute din alte surse și intră în obiectul de activitate al serviciilor.

(5) Beneficiarii și utilizatorii de informații prevăzuți la alin. (1), cărora le-au fost comunicate informații din domeniul siguranței naționale, vor dispune oportun și în cadrul competențelor pe care le au, măsurile de prevenire și înlăturare a amenințărilor la adresa siguranței naționale evidențiate de informațiile primite.

(6) Comisiile parlamentare de apărare, ordine publică și siguranță națională, precum și comisiile de control al activității Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Serviciului de Protecție și Pază și Serviciului de Telecomunicații Speciale pot verifica periodic modul în care beneficiarii și utilizatorii de informații prevăzuți la alin. (1), literele (e-g) le-au valorificat și au dispus măsurile legale de prevenire și contracarare a amenințărilor la adresa siguranței naționale.

(7) Beneficiarii și utilizatorii informațiilor din domeniul siguranței naționale prevăzuți la alin. (1) le vor utiliza fără dezvăluirea sursei de informare.

(8) Este interzisă multiplicarea și/sau transmiterea informațiilor legate de siguranța națională către alte instituții publice sau persoane, precum și folosirea datelor sau informațiilor respective în alte scopuri decât cele prevăzute de lege.

CAPITOLUL V

SUPRAVEGHEREA ȘI CONTROLUL ACTIVITĂȚII DE INFORMAȚII

Secțiunea 1

Formele supravegherii și controlului

Art. 60 (1) Legalitatea activității secrete de informații este supusă supravegherii și controlului în condițiile legii.

(2) Supravegherea și controlul se realizează de către:

- a) comisiile comune permanente ale Parlamen-tului;
- b) organismele speciale de supraveghere executivă independente;
- c) structurile interne ale serviciilor pentru controlul legalității și asigurarea juridică a activității de informații;

d) organele judiciare, în cazurile și condițiile exprese prevăzute de lege.

Secțiunea a 2-a

Supravegherea și controlul parlamentar

Art. 61 (1) Supravegherea, prin comisii parlamentare comune, permanente, de control ale celor două Camere ale Parlamentului, se realizează asupra activității:

- a) Serviciului Român de Informații;
- b) Serviciului de Informații Externe;
- c) Serviciului de Protecție și Pază;
- d) Serviciului de Telecomunicații Speciale.

(2) Supravegherea prin comisiile permanente de apărare, ordine publică și siguranță națională ale Parlamentului se realizează asupra activității:

- a) Serviciilor de informații militare;
- b) Serviciului Independent pentru Protecție și Anticorupție al Ministerului Justiției;
- c) Direcției Generale de Informații și Protecție Internă a Ministerului de Interne.

Art. 62 (1) Supravegherea și controlul parlamentar au ca obiect verificarea modului în care serviciile:

- a) respectă Constituția și legile în activitatea pe care o desfășoară;
- b) furnizează informații corecte și oportune, după caz, propune măsuri de aplicare a legii factorilor de decizie în drept;
- c) utilizează în mod eficient banul public din bugetele alocate.

(2) Controlul parlamentar, organizarea și funcționarea comisiilor sunt reglementate prin hotărâri ale Parlamentului sau legi speciale.

Secțiunea a 3-a

Supravegherea judiciară

Art. 63. Supravegherea realizată de organele judiciare privește și se limitează la cazurile și situațiile în care anumite operațiuni de culegere

secretă de informații se realizează prin acte care implică restrângerea temporară a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

CAPITOLUL VI

DISPOZIȚII PRODCEURALE PRIVIND DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII DE CULEGERE DE INFORMAȚII

Art. 64 (1) În situațiile în care există temei legal, în interesul siguranței naționale, pentru înlăturarea pericolelor care amenință ordinea de drept, democrația, economia țării, libertatea și securitatea României, serviciile pot fi autorizate să efectueze operațiuni de culegere de informații prin acte care implică restrângerea temporară a exercițiului unor drepturi sau libertăți constituționale.

(2) Operațiunile menționate la alin. (1) constau în:

- a) supravegherea și înregistrarea comunicațiilor;
- b) controlul trimiterilor poștale;
- c) controlul și înregistrarea audio și/sau video, în secret, a discuțiilor și/sau activităților în locuri publice și private;
- d) pătrunderea conspirată în locurile în care trebuie instalate, întreținute sau ridicate mijloace tehnice de ascultare și/sau înregistrare audio/video, ori cercetate, în secret, anumite obiecte cu relevanță informativă.

(3) Constituie temei de autorizare și prevenirea sau descoperirea unor infracțiuni grave, cum sunt cele contra siguranței naționale, contra vieții și proprietății, a capacității de apărare a țării sau contra păcii și omenirii.

Art. 65 (1) Autorizarea prevăzută la art. 64 se dă, după caz, de către președintele Curții Supreme de Justiție sau președinții Curților de Apel, în raport cu competența materială sau competența după calitatea persoanei, precum și de judecătorii special desemnați de președinții instanțelor menționate, cu avizul Ministrului Justiției.

(2) Cererile de autorizare se prezintă cu avizul Procurorului General al Parchetului de pe lângă instanța competentă.

(3) Avizul prevăzut la alin. (2) va cuprinde, pe lângă aprecierea oportunității autorizării, mențiunile speciale asupra procedurilor de neproliferare a informațiilor care privesc persoanele care nu au legătură cu scopul autorizării.

(4) Procedurile de separare și neproliferare a informațiilor referitoare la persoanele care nu au legătură cu scopul autorizării vor implica, în fiecare caz în parte, prestarea de jurământ de către toți aceia care află respectivele informații și au obligația separării și radierii lor. Jurământul se ia de către magistratul care acordă autorizarea și se anexează cererii de autorizare, cu mențiunea că, la încheierea operațiunii, se va prezenta procurorului special desemnat lista persoanelor despre care informațiile au fost separate și radiate. Dacă nu există vreun pericol pentru scopul acțiunii, persoanelor în cauză li se aduce la cunoștință faptul că au fost interceptate incidental și, în situația în care ar urma să suporte vreo pagubă sau un alt prejudiciu ca urmare a nerespectării procedurilor de neproliferare, se pot adresa magistratului care a supervizat procedurile, acesta fiind investit cu soluționarea acțiunii reparatorii prevăzute de lege.

Art. 66. Cererea de autorizare se formulează în scris și va cuprinde:

- a) motivarea în fapt și în drept a necesității autorizării;
- b) actele de culegere a informațiilor necesare a fi autorizate, dreptul sau libertatea care urmează a fi restrânse și durata restrângerii;
- c) mențiuni cu privire la imposibilitatea obținerii informațiilor pe o altă cale sau argumentarea exercițiului prezumat abuziv ori ilegal al dreptului sau libertății ce urmează a fi restrânse;
- d) datele de identificare a persoanei sau a persoanelor a/ale cărui/căror drepturi și libertăți urmează a fi restrânse, dacă datele sunt cunoscute în momentul formulării cererii;
- e) procedurile de neproliferare a informațiilor despre terți la care se face referire în art. 65 alin. (4);
- f) descrierea generală, dacă este posibil, a locului sau locurilor unde urmează a se executa activitățile autorizate;
- g) perioada pentru care se solicită autorizarea.

Art. 67 (1) În cazul în care procurorul constată că cererea este justificată, propune autorizarea care trebuie să cuprindă:

- a) activitățile a căror efectuare este autorizată;
- b) identitatea persoanei la care se referă, dacă aceasta este cunoscută;
- c) titularul autorizației și persoanele juridice care au obligația de a acorda sprijin la executarea activităților autorizate;
- d) precizarea locului sau a localității unde vor fi efectuate;

e) durata de valabilitate a autorizației;

f) certificarea procedurilor de neproliferare a informațiilor despre terți.

(2) În cazul în care autorizația menționează identitatea persoanei la care se referă, activitățile autorizate pot fi efectuate și în alte locuri sau localități decât cele prevăzute în autorizație, în perioada de valabilitate a acesteia.

(3) Durata de valabilitate a autorizației este de cel mult 6 luni de zile. În cazuri temeinic justificate, autorizarea se poate prelungi cu încă 3 luni. O nouă autorizație cu privire la aceeași persoană poate fi solicitată și emisă numai dacă cererea se bazează pe noi elemente.

(4) Când autorizarea este solicitată pentru monitorizarea unor activități, organizații sau persoane aparținând rețelelor crimei organizate sau traficului transfrontalier, pentru prevenirea fraudelor informatice, protecția informațiilor clasificate ori identificarea unor persoane urmărite pentru infracțiuni grave, durata autorizării poate fi nedeterminată, până la realizarea scopului urmărit prin autorizare.

Art. 68 (1) Autorizația emisă în baza art. 64 conferă titularilor sau categoriilor de persoane împuternicite dreptul de a deține și folosi, fără a uza de mijloace de constrângere fizică sau morală, mijloace adecvate pentru executarea activităților autorizate și de a fi asistate de persoanele a căror prezență este considerată necesară.

(2) Persoanele care sprijină punerea în executare a autorizației emise potrivit legii sunt obligate să păstreze secretul activităților respective.

Art. 69. Datele și informațiile de interes pentru siguranța națională rezultate din activitățile autorizate sunt reținute în scris, și/sau înregistrate audio/video, iar elementele de fapt care pot servi ca probe în procesul penal se consemnează în acte de constatare întocmite cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală. La actul de constatare se pot anexa orice materiale care pot servi la probarea faptelor cu protecția identității personalului civil sau militar care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor de informații și siguranță națională.

CAPITOLUL VII

PERSONALUL SERVICIILOR DE INFORMAȚII ȘI SIGURANȚĂ NAȚIONALĂ CARE REALIZEAZĂ ACTIVITATEA DE CULEGERE DE INFORMAȚII

Art. 70 (1) Personalul serviciilor se compune din cadre militare în activitate și salariați civili, funcționari publici sau angajați cu contract individual de muncă ori colaboratori externi.

(2) Calitatea de membru al personalului o poate dobândi numai cetățeanul român care:

a) dovedește loialitate deplină și necondiționată față de statul român;

b) are, împreună cu soția/soțul, numai cetățenia română și domiciliul în România;

c) se bucură de toate drepturile politice și civile înscrise în Constituție și nu a suferit o condamnare cu caracter penal. Fac excepție infracțiunile la regulile de circulație pe drumurile publice, mai puțin uciderea din culpă;

d) a absolvit studiile recunoscute de stat, necesare activității pentru care urmează să fie încadrat;

e) este apt, potrivit criteriilor specifice ale serviciilor, să îndeplinească misiunile specifice muncii de informații;

f) acceptă să-și subordoneze conduita profesională și cea personală respectării Constituției, legilor țării și cerințelor jurământului militar, angajamentului profesional și regulamentelor serviciilor.

Art. 71. Personalul este obligat să se supună restricțiilor speciale privind suspendarea ori limitarea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, potrivit Constituției, statutului cadrelor militare, statutului funcționarilor publici și legilor de organizare și funcționare ale serviciului.

Art. 72. Pentru restricțiile menționate la art. 71, personalul beneficiază, la încetarea activității, de compensațiile stabilite prin legile de organizare și funcționare ale serviciilor și statutelor cadrelor acestora.

Art. 73. Personalul militar al serviciului are drepturile și obligațiile generale stabilite prin statutul cadrelor militare.

Art. 74 (1) Statutul personalului serviciilor de informații și siguranță națională se stabilește prin lege.

(2) Potrivit specificului activității fiecărui serviciu pot fi adoptate statute proprii.

CAPITOLUL VIII

Sancțiuni

Art. 75. Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea penală, contravențională, civilă sau disciplinară, după caz, potrivit legii.

Art. 76 (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu este mai gravă:

a) inițierea, organizarea sau constituirea pe teritoriul României a unor structuri informative care pot aduce atingere siguranței naționale, sprijinirea în orice mod a acestora sau aderarea la ele;

b) deținerea, confecționarea sau folosirea ilegală de mijloace specifice de interceptare a comunicațiilor.

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 77 (1) Desfășurarea fără autorizație a activităților prevăzute la art. 64 alin. (2), cu excepția celor efectuate în situațiile prevăzute la art. 50 sau depășirea autorizației acordate se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și fapta persoanei care divulgă, refuză sau împiedică, în orice mod, aducerea la îndeplinire a autorizației eliberate în condițiile prevăzute la art. 64 și 65.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 78 (1) Divulgarea sau folosirea, în afara cadrului legal, a oricăror date sau informații obținute sau cunoscute în condițiile prezentei legi se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(2) Divulgarea identității sursei secrete umane sau a identității ofițerului acoperit de către o persoană care:

a) are sau a avut acces la informații secrete de stat sau prin care se identifică sursa sau ofițerul se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani;

b) află identitatea ca urmare accesului la alte informații decât cele menționate la lit. "a" se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani;

c) află identitatea în orice mod, altul decât cele prevăzute la lit. a) și b) se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 79. Urmărirea penală a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se efectuează de către procuror.

CAPITOLUL IX

DISPOZIȚII FINALE

Art. 80 (1) Organizarea, funcționarea și finanțarea serviciilor prevăzute la art. 25, punctele A și B se reglementează prin legile proprii de organizare și funcționare, iar cele privind serviciile de informații departamentale prevăzute la art. 25 punctele C și D, prin actele normative de organizare și funcționare a ministerelor în subordinea cărora funcționează.

(2) Cheltuielile necesare funcționării structurilor prevăzute la art. 25, punctele C și D se evidențiază într-un capitol distinct în bugetele ministerelor respective.

Art. 81. Documentele serviciilor de informații se păstrează în arhivele acestora și nu pot fi consultate decât în condițiile legii.

Art. 82. Prevederile Cap. VI "Dispoziții procedurale privind desfășurarea activității de culegere de informații" se aplică temporar, până la data intrării în vigoare a legilor speciale prevăzute la art. 83.

Art. 83. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi se vor prezenta spre adoptare:

a) Legea supravegherii și controlului parlamentar a activității secrete de informații;

b) Legea autorizării culegerii de informații pentru siguranța națională prin operațiuni care implică restrângerea temporară a exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale.

c) Statutul personalului serviciilor de informații și siguranță națională.

Art. 84. Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 163 din 7 august 1991, precum și orice alte dispoziții contrare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituția României.

**PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR**

Valer Dorneanu

Acest proiect de lege a fost adoptat de Senat în ședința din 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74, alin. (1) din Constituția României.

**PREȘEDINTELE
SENATULUI**

Nicolae Văcăroiu